

Herudover foreslås det, at det alene er de ansatte i advokatvirksomheden, som kan eje aktier eller anparter i advokatvirksomheden, dvs. aktiv kapitalinvestering.

Udvalget kan ikke anbefale, at der åbnes op for passiv kapitalinvestering. Passiv kapitalinvestering kan have den fordel, at der tilføres virksomheden kapital ved de øvrige ejeres indskud af midler. Til gengæld består der en risiko for, at advokaternes uafhængighed bringes i fare, idet tredjemands interesse i at investere i advokatvirksomheden primært vil være af økonomisk karakter. Der kan således opstå risiko for en interessekonflikt mellem på den ene side den uafhængige rådgivning og på den anden side tredjemands interesse i, at advokatvirksomheden giver så stort et over-skud som muligt.

Udvalget foreslår endvidere, at ændringen af reglerne om, hvem der kan være medejer af en advokatvirksomhed, begrænses til alene at angå kapital-selskaber.

Åbnes der mulighed for, at andre professioner end advokater kan eje dele af interessentskaber, der udøver advokatvirksomhed, gør tilsvarende overvejelser som vedrørende kapital-selskaber sig gældende om fordele og ulemper.

Risikoen for, at advokaternes uafhængighed bringes i fare, er på grund af omfanget af ejerkredsens hæftelse endnu mere udtalt i forbindelse med interessentskaber end ved kapital-selskaber, idet hver ejer hæfter personligt og solidarisk også for de øvrige ejere. Herved vil det være sværere for advokaterne at bevare den fuldstændige uafhængighed af de øvrige ejere.

Endvidere foreslås det, at ejere, som ikke er advokater, skal bestå en prøve i advokatret, dvs. de regler, der omgiver advokatprofessionen, f.eks. regler om advokaters pligter med hensyn til behandling af betroede midler, pligter i henhold til hvidvasklovgivningen og de advokatetiske regler. Baggrunden herfor er at sikre, at disse personer er bekendt med de regler, som regulerer advokatprofessionen. Disse ejere er nemlig underkastet samme regulering som advokaterne i virksomheden, men kan som følge af, at de ikke har gennemført advokatuddannelsen, ikke forventes at kende de regler, der regulerer advokaters adfærd.

Hvis en sådan ejer undlader at indstille sig til den førstkommande prøve efter optagelsen i selskabets ejerkreds, vil ejerens aktier straks skulle indløses af de øvrige aktionærer i selskabet. Ejeren ekskluderes således af medlemskredsen af selskabet. Advokatrådet skal føre tilsyn med, at disse ejere inden for den fastsatte frist indstiller sig til prøven, samt at deres aktier tvangsindløses, hvis dette ikke sker.

Hvis ejeren indstiller sig, men ikke består prøven, bør der være adgang til at indstille sig til prøven én ekstra gang. Antallet af forsøg bør være begrænset, idet en person, der ikke er advokat, ikke bør kunne være medejer af en advokatvirksomhed igennem en længere periode uden at have bestået den nævnte prøve.

Består ejeren således ikke prøven første gang, skal vedkommende tilmelde sig den førstkommande nye prøve. Undladelse heraf vil kunne sanktioneres som beskrevet ovenfor.

Består ejeren heller ikke prøven anden gang, skal ejerens aktier – i lighed med hvad der gælder, når vedkommende ikke indstiller sig til prøven – straks indløses af de øvrige aktionærer i selskabet. Advokatrådet skal føre tilsyn med, at ejeren består prøven, og at vedkommendes aktier tvangsindløses, hvis dette ikke sker.

Der vil eventuelt kunne fastsættes regler f.eks. om, at udebliver ejeren fra prøven pga. sygdom, skal der forevises lægeerklæring, idet retsvirkninger af udeblivelsen ellers vil være som i det tilfælde, hvor man ikke har indstillet sig til prøven.

Det foreslås også, at ejere, som ikke er advokater, skal kunne indbringes for kredsbestyrelsen og Advokatnævnet i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens kapitel 15 a og 15 b. Dette tilsigter at skabe lighed mellem de forskellige ejere af en advokatvirksomhed, også selv om disse tilhører forskellige professioner. Ejere, som ikke er advokater, skal dog ikke registreres hos Advokatsamfundet og vil ikke blive afkrævet betaling til medfinansiering af tilsynet med advokater eller behandlingen af klager i Advokatnævnet.

Det foreslås endvidere, at advokatvirksomhed skal kunne drives som et kommanditaktieselskab eller i en holdings-selskabskonstruktion, hvor holdings-selskabet alene er ejet af advokater.

Baggrunden for at tillade, at advokatvirksomhed kan drives i disse selskabsformer, er et ønske om at lette generationsskifter, nyetablering og opsparing til strategiske investeringer.

Det bemærkes, at revisorer og andre liberale erhverv har mulighed for at benytte de nævnte selskabskonstruktioner, hvilket ikke har givet anledning til kritik.

Endvidere foreslås det, at det fremover tillades at omdanne et advokatselskab til andet formål. Dette kan f.eks. hindre, at en efterlevende ægtefælle skal likvidere den afdøde ægtefælles advokatselskab med beskatning til følge.

Der henvises i øvrigt til betænkningens side 288-298.